உ

சிவமயம்.

பெரியபுராணம்,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களிலொருவராகிய

சிறுத்தொண்டநாயனார்

திவ்யசரித்திரக்கீர்த்தனை.

இஃது,

கோகுலாபுரம்.

மலையானந்தசுவாமிகளினது

மாணாக்கரிலொருவராகியும்

ஸ்ரீ சோமசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

மைந்தனருமாகிய

வே-அருணாசலமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு.

தருமவரம்

சரபையபத்தர்-சகோதரராகிய

பங்காருபத்தரவர்கள் - குமாரர்,

பாலகிருஷ்ணபத்தரவர்களால்

பூமாதுவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு - காபி - 1000

1885.

உ

சிவமயம்.

இஃது

சங்கீதப்ரதாபநாடகாலங்கார சிகாமணியாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

ரு சுப்பராயசாரியா ரவர்கள்மீதியற்றிய

இரட்டை யாசிரிய விருத்தம்

சீருலவுகீணிலத் தோடைநதுபூதமாய
திகழுசிவசயபுவாகுந
தேவனுறுபரவசி லாண்டகோடிகளுட்
செழிகருமிசுாவலமதிற
செப்பரியமணிமேடை சூழுசென்னையம்பதியில்
திபலசிகுமவிஸ்வகுலகுல
திகலவிராதூபன பிரசாபன்சூரியப்பயால்
செயதவாகாலஙிககே.
ஏருலவுமதுமொழியலிமின்னர்வையமிசை
யெண்ணுமலிவவ லேகளாயக்துய
யின்பவள மூபதசங ரீபராதசதிரைமீ
திசைச வொண்மேமடிதொடர்ந்
திறளகதாயககற முணாநதுசுசலோலனு
யிமைய ஞியிரேனுாகளோது
மெகாரடகளகயிலு மாரியமெணைத்தேர்ந்த
வெறிலரிசசநதிரபூபன்
பேருலவுசரிதைசர்கு கவராகராளங்கள்
பெட்புறவமைததுவதனைப்
பெக்களுமொணனுபூர பதியினிலறங்கேற்றி
பெருமையைக்கொண்ட தலனுடம்
பிதகனைடிபாககளில சிறுவரொண்டாகண்ணப்பர்
யேசாமறுபதிமயறுவாகம
பெறறிசோசிாசுதனையை மெதாகைப்புவியினில்
பரசவததியபரவமைமசயய

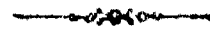
பாருலவு மறையோது விப்பிர முதற்சொலும்
பாலலோகனாலும் விண்வாழ்
பருதிமதிநாரதர் இடைகந்... ...தருவர்
பரவுமவித்யாதரருடனே
வைத்துளவ மாலையணிமாலுதிதர் பிறகொளும்
பண்புசேர் ... ஒருமை
பன்னவரிதென்னிலோ சுப்பராயன்சீரதி
பகரவலவரிடாவரே.

உ

சிவமயம்

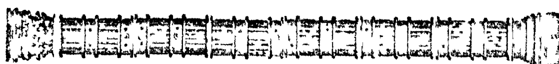
விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் [illegible] [illegible] விசித்திரபரமம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - ஸ்ரீ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்.

ஸ்ரீ த. பாலகிருஷ்ணபத்தர்.

உ

சிவமயம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருச்செங்காட்டங்குடியில் பரமாத்திர பிராமணகுல சிரேஷ்டராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து பரஞ்சோதியாரென்னுந் திருநாமமுடையராய்த் தங்கள்குலத்துக்குரிய ஆயுள்வேதமுதலிய வேதாகமங்களையுந் தனுர்வேதமுமுணர்ந்து சோழராஜனிடத்தில் பதாதித்தொழில் பூண்டு சிவநேசமுஞ் சிவனடியார்களுக்கு அன்புந் திருவமுது படைக்கும் நியதியுமுள்ளவராயிருப்பவர் அரசனுக்காக வடதேசத்திற் சேனையுடன் சென்று பகைவரைவென்று அங்கிருக்கும் நிதிமுதலான பொருள்களுங்கொண்டுவர அரசன்கண்டு மகிழ்ந்து மந்திரிகளால் இவர் சிவநேசமுள்ளவரென்று அறிந்து அவருக்கு மிகுந்த திரவிய முதலானவை கொடுத்துத் தேவருடைய கருத்தின்படி தொண்டு செய்துகொண்டிருக்கலாமென்று விடை கொடுக்க அன்றுமுதல் முன்னிலும் அதிகமாகிய அன்புள்ளவராய் வெண்காட்டுநங்கை யென்னு மனைவியாருடன் இல்லறம் வழுவாமல் நடத்திச் சிவனடியார்களுக்கு அமுதுபடைப்பது நியதியாகக்கொண்டு தொண்டர்களுக்கு மிகச்சிறியராயிருப்பதினாலே சிறுத்தொண்டரென்னும் பெயர்பெற்றுப் பரமசிவத்தின் திருவருளால் சீராளனென்னும் புத்திரனைப் பெற்று மகிழ்ந்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் அமுதுபடைப்பதற்குச் சிவனடியார்கள் கிடையாமையால் நாயனார் தேடிச்செல்லக் கயிலையபதியானவர் யிவருடைய அன்பினை வெளிப்படுத்தத் திருவுளங்கொண்டு வயிரவவேடந் தாங்கி யவர் திருமாளிகையில் வந்து நாயனார் இல்லாமையினாலே கணபதீச்சரமென்னும் ஆலயத்திலிருக்கும் ஆத்திமரத்தின்கீழ்ப்போய் வீற்றிருக்க நாயனார் கேள்விப்பட்டுவந்து பணிந்து திருவமுதுகொள்ள வரும்படி பிரார்த்தித்தவர் வயிரவமூர்த்தியானவர் நமக்கு அமுதூட்ட வும்மாலாகாது ஏனெனில் நாம் ஆறுமாதத்துக்கொருநாள் பசுப்படுத்துண்பதென்ன நாயனார் அடியேனிடத்தில் பசுக்களுமுண்டென்ன நாமுண்பது நரப்பசு அது ஐந்துவயதுள்ள ஒரு தாயொன்றுபிள்ளையாய் ஐந்துவயதுள்ளதாயிருக்கவேண்டும் அதனைத்

தாப்பிடிக்கத் தலையுமிழ்ச்சியுடனிருந்து சமைத்தா ளென்பதை யதற்கிசைந்து வந்து வெண்காட்டு நங்கையுடன் சொல்ல அவர் யெவராவது இவ்விபங்கொடுத்தாலு மிவ்வாறு புத்திரனைக்கொடுப்பார்களோவென்று வணங்கினர் நாயனரவரை நோக்கிப் புத்திரனைத் தருவார்களை யாரேனு மனமகிழ்ந்து அடியார்கள் ஆதலால் நாமு மப்படியே யெந்தமைந்தனை யழைப்போமென்ன அவர் யெவ்வாறு மிறுகப் பெற்றெடுத்த கணவனார் மனமகிழ்ச்சியிலே முகமலர்ச்சியுள்ளவர்களாகக் காணவேணுமென்று மன்பினாலே ஒத்துக்கொள்ள நாயனர்சென்று பள்ளிக்கூடத்திலிருந்த புத்திரனைத் தோளிலெடுத்துக் கொண்டுவரவே யவ்வியாராவாக்கிக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்வித்துக்கணவனார் கையிற்கொடுத்துப் பாண்டங்களை சுத்திசெய்து மனைவியிடத் திருக்கலநாயனரும் புத்திரனுடைய வ்விதத்தை சென்று வயிரவ ரிடஞ் சொன்னபடிசெய்து சிறுகுழி யமுதுக்காகவென்று சந்தனத்தாயென்னுந் தாதி கையிற்கொடுத்து மனைத்துண்டாச் சொல்லிமற் றைய உறுப்பினை தாதியுடன் அறுவை சேர்த்துடன் சமைத்து அன்னமுஞ் சமைத்துக் கறியமுதுஞ் சொல்லவும் அவ்வமயத்து சென்று வயிரவரைப் பணிந்து தாமவ ருவந்தருள வருமபடி பிராத்திக்க அவர் சென்று திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினர் அவர்கள் வயிரவருக்கு திருவடிகளை விளக்கி யன்னமாதத் தாலத்தோடே கொண்டுவந்தெதிர் தெரிந்து ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து அன்புடனே ஆராதித்துப் பரிமாறக் கறியமுதெல்லாம் தேனவாழைக் கறிகளையெல்லாமாகக் கொணர்ந்து படைக்கவென்றுவர வயிரவர் அதை கண்டபின் அவ்வாறே பரிகலமாகவே இலையிலுள்ளதை நோக்கி நாமசொன்னபடி யுறுப்பெல்லாஞ் சமைத்தீரோவென்றனர் தலைக்கறி இருகுழியமுதாக் குறைவாயிருக் குமென்ன அதுவும் நாமுண்போமென்று வயிரவர் சொல்லநாயனராமல் வருந்துகையில் தாதியாராகியோள் சமைத்ததைத் தேடிவைத்து கொண்டுவந்து கொடுக்க அதையும் படைத்தவுடன் வயிரவர் யடியார்களோடு பார்த்து சிவனடியார்களுடனுண்ப தெய்வமாகிய சிவனடியார்களிருக்கலாம் அடியாரையழைத்துக்கொண்டு வாருமென்று நாயனார் ஏதிலன்ன செய்வோமென்று மனமயங்கி வெளியே சென்று யெங்குங்காணாது மனம்வருந்தி பயிரவரை நோக்கி அடியாரை யெங்குங்காணோமென்ன அடியேனுமே லிவ் விபூதியணிந்தவரை நோக்கி யாதும் பணிந்தேனென்று பணி

ந்து நிற்கிறவனைநோக்கி யும்மைப்போல விபூதியணிகின்றவர்களொ ருவருமில்லை யாதலால் நீரிருக் கின்னைவேமென்று வெண்காட்டுக்கை கையைப்பார்த்து வேறொருபரிகார திருந்திரைக்குப் படை திருத்துப் பதி லெடுத்துப் படையுமெவரும் அவ்வாறே யவர்படைத்தனார் றா ராமுனையாகிருந்தால வயிரவருண்ணாரென்று ரூபம்புடைய தமொடாடைகளுமனவ ஆபரணங்களுக்குரிய பூணுவதுமான மூண்டவர் நீர் நமூர் றுடையார் தலை பூமாலை பூண்டுண்டாத மொ டவைகுகிற தேவையான தந்தருளி நீர் புத்திரனைப் பெயரிட்டு தால் உடனுண்ணா வவனே யழையுமென்றார் நாயனா ரவனிப்போ றுதவரென்னாலும வயிரவமூர்த்தி யவனையுடன் வைத்துக்கொண் டேயமூன் தெனன இதறகென்ன செயவோமென்று துயரங் கொண்டு சென்று கட்டளையின்படி யனுபூகப் பாயசிவனுடைய தி ருவருளால் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து ஓடிவருகிறவனைப்போல் வந்த புத்திரனைத் தாயெடுத்துக் கொடுக்கத் தந்தையார் மிகுந்த சந்தோ ஷத்துடன் வாங்கிக்கொண்டு மனைக்குட் புகுந்த முன்னமே வயிரவ மூர்த்தி யனைத்தும் அருமையால அளவில்லாத துயரங்கொ ண்டு பரிகலத்திலப்படைத்த பிய புதினாசசிபுக்காளறு அசசமயமா ண்டு வயிரவமூர்த்தி யெங்கள் நகரத்திறைறென்று புறப்பட்டு வந்து சியாகுடிபோது பாவய்யார் சுப்பிரமணியா யெம்பெருமான் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளி அவர்கள் தம்மையெப்போதுமரக்ஷி த்துக்கொண்டிருக்கவுடன் கொண்டெழுந்தருளினார்.

சரித்திரச்சருக்கம்

முற்றியது.

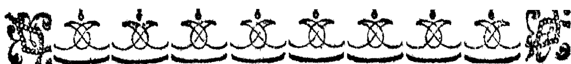
உ

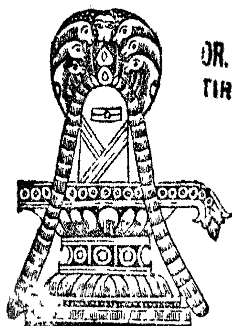
சிவமயம்.

அகராதி.

அகராதி

முற்றும்.

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயனர்

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

ஒருநாட்டு [illegible] சொல் [illegible] விழி [illegible]
[illegible]
[illegible]
திருநாட்டு [illegible]

[illegible]-இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சீராருஞ்சிறுத்தொண்டர் சரித்திரம்
செப்பிடவே [illegible]

சரணங்கள்.

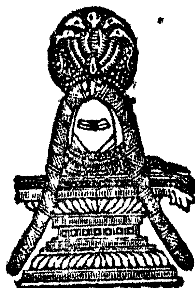
சீராரும் [illegible]
[illegible] (சீரா)
செல்வமதா [illegible]
[illegible] (சீரா)

தன்மனைத்தாதி தனயனோடுந்
தாண்டவனருளாற் சாயுச்சியமேவிய (சீரா)

கொண்டிச்சிந்து,

சீருலகோரெவரும் புகழ்
திருச்செங்காட்டங்குடித் தலமதனில்
மாமாத்திரர்களென்னு மாயில
மறையவராகவே வவதரித்துப்
பரஞ்சோதியாரெனவே பெரு
பண்புடனே திருநாமமுற்று
குலத்துக்குரியபடி யவர்
கோதரவேயாயுள் வேதமுதல்
தநுர்வேதமோடனைத்தும விறைவிற்
றக்கபடியே யுணர்ந்தவராய்ச்
சோழனரணமனையில மந்திரித்
தொழிலதுபெற்றுச் சிவானந்தமாய்
அரனடியார்களுக்கே ங்க
மமுதளிக்குகிட்டி யுள்ளவராய
இருக்குமந்நாளையினிற் றன்
னிறைபொருட்டாயவட தேசத்தில்மேற்
சேனையுடன்சென்று அவன்
செலியுமரசரோ டமர்புரிந்து
வெற்றியடைந்தவருக் குற்ற
வேணநிதிகடனை வசமாய்ப
பெறநேதிருப்புகையில முரசப்
பேரொலிகேட்டு மகிழ்ந்தரசன்
பத்தியுடனெதிரிற சென்று
பரிவோட வரை யழைத்துவந்தே
பற்றுமுள்ளமந்திரிகளா லிவர்
பாதகவு ஞ்சிவ சேமமும்
அறிந்தே தனபகிழ்ந்து மிகு
வளப்பு ள்வைம்ம் பொருளளித்துச்
சிவத்தொண்டிலபணிதலிற் குங்கள்
செனதிரு மன்று விடைகொடுத்தார

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விநாயககாப்பு

வெண்பா.

சீராபுவியிற் சிறுத்தொண்டனார்புகழைப்
பேராருங்கீர்த்தனமாய பேசுதற்கிங்-கோருந்
தந்திமுகதெந்தைச் சதங்கையணிபொற்பதத்தைச்
சிந்தையிற்சிந்தித் தேத்துவாம்

பரசிவவணக்கம்.

இராகம்-கௌரிமனோகரம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சம்போபிக்ஷாடனே - சர்வஜீவகாரணா
சம்போபிக்ஷாடனே
எப்பினேற்கருள்செயும் நாதனே வதிதனே
அம்பிகைவிநோதனே ஆலமுண்டநீலகண்ட. (சம்)
வெண்விடைமேல்வரும் வேதவேதாந்தனே
மண்புகழ்சித்தாந்தனே மன்றுளாடி கொன்றைசூடி- (சம்)
பரையொருபாகனே பனிமதிமோகனே
மறைசொலுமனேகனே மாசிலாத காசிநாத. (சம்)

தருணமிதையனே தயாபராகுருபராசரா
அருணாசலனேதிருமை ஆதியரனே சோதியோனே (சம)

உமையவள் வணக்கம்.

சீராணிவேண்டியவாருக்கருளு நிதமணிசதிருடையதியென்றுஞ்
சீராணிமேதேநற்கதியைப்பெற சிறுத்தொண்டரையாரனையேத்த
காரணிகவணிலுமைகவேலருளுஞ் சயாரச்ஞியமாதேவி
பூரணிவிமலைபெரியநாயகியை பொற்பதமிறைஞ்சிவாழ்த்துவமே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதியாஞ்சிவசத்தி யுதல்விழிப்பகனில
அறுபொறியாகவேயுதித்த
சோதியையேவலர்க்கனேககர
சுந்தரிடாலபூரணை
நீதியேமேலோருணைதரிசிறவேளென்று
விராய்பலாவணதமெய்ப்பொருளோ
போதியாசீனபேசுவேவேலைக்குப்
பூரணஞானதேசிகனே.

விநாயகர் வணக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மங்கைபோடனைபதியையசேர்க்கோகாசிலா
மாமலைதிலுணாதிட வேலப்பராகுரு
சங்கரனைசசந்துவிட்ட கரைநாதரே
சமயகருடனவாகனூரந்தம்
பொங்குமக்குழலைசைப்பாகலெல்ல
புன்மையாற்சுருண்டிருகருது சேகஜிழுமாறும்
நலகாதனைதக்கபாப்பிவிகரியவமோடு
நாடுவேண்டிக்கொண்டாடுவேனே

அவையடக்கம்.

வேலைசூழ்ஞாலமதில் விளக்கு ஞானசலவைணவருஞ்
சாலவுணாந்தபுலவோருக்கேதகேகளிகருமரியசிறு
பலாமழலைமொழிகேட்டுப் பாகோடமுதங்கலந்தது
போலவெனதாய்சொலுமபுகழென்றனையிற்றுணிந்தேனே.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயருக்கமுதளிக்க விபோ
வழைத்திடும ஸ்வாமி யென்றனன்மாது

சரணங்கள்.

சைவமாதவருக்கனுகூலா
சாசிபாமெனக்குகாதேம்சிலா (ஐய)
தொண்டறருடியருளியபூவே
கோதிலாதமுநாளுஞ்செய்யும்பத்தாவே (ஐய)
ஆருசமிலைசமிறவடியாரைநாடி
வணபுடன்புறயபேணாதேடி (ஐய)

வசனம்.

இப்படியுரைத்த மொழியைக்கேட்ட சிறுத்தொண்டர் மிகவாசை லோடு புறஞ்சென்று அடியார்களைக்கண்டு பணிந்தழைத்து வந்தார்.

இ-ம்-பேராறு-கண்ணிகள்.

கோதிலாதமனையாளுரையுமறே கொற்றவர்புறம்பேனி
காதலோடுவடியாரகளைக்கண்டே கனிவுடனழைத்துவந்தார்
தாதியோடுதன்மனையெதிரிறைஞ்சியே கண்புனலகொண்டேத்தப்
போதினேருநிருபபதமதையனபாகுப் புகுதரும்விளக்கினாம்
பாதிமாமதியைச்சூடியபத்தரின் பதமிசைமலர்தூவி
ஆதியையனையெனத்துபமு மன்புடன்காட்டினபின்
நீதியோடுவன்னமளிதிடப்புசித்தவா நீழிவாழியென்று
ஓதியேசெலத்தொழுதுதன்னிலலொடு வுண்டவாவிற்யிருந்தார்.

பொதுவிருத்தம்.

அண்டர்கள்தேவுக்கடியருக்கன்ன
மளிப்பதேசுகமெனவாழுந்
தொண்டர்கட்குச்சிறுத்தொண்டர்தம்பெருமையைச்
சொல்லுவோமென்றனைவெண்ணங்

கொண்டுசெங்கதிரோன்விரைவினிற்றனது
குதிரையைத்தூண்டிமேற்றிசையைக்
கண்டவன்போலக்குகித்தனன்புவியிற்
கங்குலேயிருளதுசெறிய

வசனம்.

கதிரவன் மேற்றிசையிற்சென்றபின் புவன்மனைத்து மஞ்ஞானி களது இதயம்போன்ற காடாந்தகாரமாகிய விருட் செறிந்தமையா லன்றிரவிற் சிறுத்தொண்டர் தன்மனைவி மக்களோடும் போஜனஞ் செய்து தாம்பூலந்தரித்துப் பள்ளியறைசேர்ந்து சயனித்துச் சூரியனு தயிப்பதற்குமுன் றுயிலினீங்கி ஸ்நானஞ்செய்து பூசைமுடித்தவணே மூர்த்தருளி யிருக்கும் கணபதீசரைத் துதிக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

அருள்செய்வாய் அடிமையைக்காத்
தருள்செய்வாய்

அநுபல்லவி.

மருமலர்ச்சேர்குழலாள் மகிழுங்கணப தீசா (அரு).

சரணங்கள்.

எய்தும்வினையைப்போக்க வெனக்குநீசொந்தம்
மென்போலடியருனக் கெங்குமனந்தம் (அரு)

பரமேயென்மனமோர்நின் பணிசெய்யவுண்டு
பாழுங்குட்கலியாதையாற் பரிந்தென்னகொண்டு (அரு)

கவலையொழியச்சற்றே கடைக்கண்பாராகோனே
கனவிடைப்புழுவெனக் கலங்குகின்றேனே (அரு)

உற்றதுரைத்துமுன்றனுளமெண்ணகல்லா
வுன்பதமன்றிவேறொன் றுன்னேனேசொல்லா (அரு)

அறுமூன்றிருதோளனை யழுத்தியதாளா
வன்பனருணாசலனுக் கருளுந்தடாளா (அரு)

விருத்தம்.

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியின் வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்ப் பரஞ்சோதியார் தாமும் பணிமதிவாழ்
சென்னியரைக் கணபதீச்சரத் திறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னைநிலைமையில்வழுவா முறையின்மிற்செய்கின்றார்.

சிந்து.

அன்றுமுதலளவாய் பின்னு
மதிகவிருப்பம தளளவராய்
வெண்காட்டுநங்கையெனு மனை
வேல்விழியாளுட னிலமது
வழுவாமலேநடத்தி நிதம்
வடியவரைத்தேடி யமுதளித்து
தொண்டர்களாலிவருஞ் சிறுத்
தொண்டரெனவரிய பெயருப்பெற்று
பரமசிவத்தருளாற திங்கள்
பததனிற்சீராளனென்னும்
புத்திரனைப்பயின்று பெரு
போதரவாக வளாததவரும்
ஐந்தாமவயதமளிற் கல்வி
யன்பு டனேவுவற் கோதிவைக்கப்
பளளியதனில் வைததுச சிவ
பத்தியுடனவாவாழந்திருந்தார்-

விருததம்.

நறையிதழித திருமுடியா ரடியாரைநாடோறு
முறைமையிவிறதிருவமுது மூன்றூட்டிப்பின்னுண்ணு
றிறையுடையபெருவிருப்பா யியதியாகக்கொளளுந்
துறைவழுவாவகையொழுநுந் தூயதொழிற்றலைநின்றார்-

வசனம்.

இவ்விதமாய்த் தனதரசனிடத்தி லளவற்ற நிதியோடு விடைபெற்றுத் திருசசெங்காட்டங்குடியிற் கணபதீசசரத்தை யணைந்து அவணெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீகணபதீசுரரையும் மலர்க்குழல் நாயகியாரையும பணிந்து நாடோறும் பரமசிவத்தினது அடியார்களைத்தேடி மிகப்பிரீதியோடமுதளித்தது தான்பின்னுண்ணும் நியதியையுடைய சிறுத்தொண்ட ரோரநாள் தன்மனைவியைப் பார்த்து ஓ, சாசோம்

நமது கர்மாநுபவ நீங்குமபொருட்டு மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போ லெண்ணிக் தானமந்திரவிரதமௌனமு மிவைகளின் வழுவுறாது நடந் தாலன்றி பவம நீங்காது யென்பதற்கு உதாரணம்.

கைவல்லிய விருத்தம்.

ஆனபாவிகளடைவனரகங்க ளவசியமாகுலுங்
தானமந்திரவிரதமோகங்களாற் றவிருமென்பதுபொய்யோ
யீனமாமபலஜன்மசஞ்சிதவினை யெதனையானுமா
ஞானமாகக்கனல்சுடுமெனுமறைமொழி நமபிருலவிடுணடே.

என. இதனைக்காட்டி யின்னமுத லடியார்களுக்கு விசேஷமா யமுதளிக்கவேண்டு மாதலாற் றீவிரமாயச் சமைப்பா யென்று மொழிந்தார்.

சவாயி.

தையலராகும் வெண்காட்டுநங்கையு
தயவுடன் மஞ்சன மாடிய பின்
ஐயனைப்போற்றிப்-பணிந்துபாபீரிதிகொண்
டகத்தைத்தொழுகி-யலங்காரிக்கவே
வையகமுழுவதுமடி யார் [illegible]
வழுத்தி வேதாலந் [illegible]
வெய்யவடிசி-லொடு [illegible]
வேணதுகொண்டே சமைத்தனளாம்.
மைமர்ழியாளுமப் [illegible]
மகிழ்ந்தவினைவெளை [illegible]
செய்துகூடயிட-கடவுளேயென [illegible]
கருதிக்கணவனுஞ் சேர [illegible]

வசனம்.

தொண்டராது பத்தினியாகிய வெண்காட்டுநங்கைச் சட்சுனம் யோக்கியமுடியபதார்த்த மனைத்துமா மடைப்பள்ளியி [illegible] யாவுஞ் சமைத்து முடித்தபின்னா [illegible] மகிழ்ந்து [illegible] கடவுளைத் துதித்துத் தனது சமையலைப் [illegible] கூறுவாள்.

வசனம்.

கடவுளைத்துதித்துத் தனதில்லுக்கு வருவதற்குள் மனையாளாகிய வெண்காட்டு நங்கைச் சமையல் முதலிய யாவுமுடித்துக் கணவ னாத் தாதியர்ராகிய சந்தனு நங்கையோடு மெதிர்பார்த்திருந்து வருதலைக்கண்டு மனமகிழ்ந் தெதிர்சென்று பணிந்து யெம்தாருயி ரனேகோவே இன்றைக்கிந்த வடியாரக ளொருவரையுங் காணுமையாற்றே டியழைத்துவாரு மென்று கூறியதைக் கேட்ட தொண்டர் தேடு வார்,

---

கீர்த்தனை-௩௰-நாதநாமக்கிரியை-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேடினார் எங்குந் தேடினார்

சரணங்கள்

ஆடியபாதரடியார்க்காளாகுவ ல்
வாடி மிகவும் வயங்கிரசிறுத்தொண்டரை தேடி
அன்பர்களோ வாழமகத்தின்றுவகை யுறும ல
இன்பமடைந்து துகளிறுசிறுத்தொண்டர் தேடி
பாதிபிறைமுடியர்பத்தராக்காணாம ல்
ஓதியாற லாடைந்து சிறுத்தொண்டர் தேடி
சொனைநயனிநிதோன்குழாயனைக்காணாம ல்
இன்றைக்கென்செய்வோமென் றேங்கிச்சிறுத்தொண்டர்

வசனம்.

இவ்விதமெங்குந்தேடியுங்காணாது கணபதிச்சரமென்னுந்தல னுறைந்தருளியிருக்குங் கடவுளைப் பணிந்து யென்செய்வே னெனக் கூறுவார்.

கீர்த்தனை-௩௧-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனீசா வெந்நிறசெங்காட்டுவாசா
உன்னடியார்கள் வீறு செயுஞ்சாகோ சா-என்

3

இன்னஞ்செய்யிற்குறு வினிவிடுவேதேது
துணையும்புவிமீது தொண்டனாக்காணேது-என்

கனவுகண்ட வூமன் கருத்ததுபோலாமென்
மனமகிழுந்தவூமன் பதித்தமாயைமாமன்-என்

ஆலமுண்டபூவே யமரர்தேடுங்காவே
நீலகண்டதேவே நிர்மலாவென் கோவே-என்

கருணைசெய்யுந்தியாகா கவலையுறப்பாகா-என்
அருணாசலனேகா தகமகிழ்வைபோகா-என்

வசனம்.

தொண்டர் மறுபடியுங் கடவுளைப்பார்த்துப் பாவியேனாகிய வென்மீது யித்தனை வாமமாமோ வுமக்கிது நீதியோவெனக் கேட்பார்

கீர்த்தனை-இ-ம-அமீர்கல்யாணி-தாளம்-மிஸ்ரம்:

பல்லவி.

நீதிதானோ சொல்லையா நெஞ்சமென்ன கல்லையா

அநுபல்லவி

ஆதியேயெனவேறுதும் அடியனைக்காவாதும நீதி

சரணங்கள்

மூத்தர்பணிநாதா மூற்றுமென்மேல் வாதா
சித்தமிரங்காதா செவியதுகேளாத நீதி

வஞ்சமுனக்கேது வாயிருந்தும்பேசாது
தஞ்சமென்போமீது தடைசொலத்தகாது நீதி

அடிமையென்னதல்லையா வாளவென்றால்மல்லையா
படியிலைசநீயில்லையா பார்க்கவுங்கண்ணில்லையா நீதி

கருணைமிகுபூவே தயைபுரியுங்காவே
அருணாசலன்கோவே யகமகிழுந்தேவே நீதி

வசனம்.

சிறுத்தொண்டரிவ்வித மோலமிட்டுச் சர்வஜீவ தயாபரா சம்போ சங்கரா நாயினுங்கடையேனாகிய வெனது முறையினைப் பதமறியா தென்னே சகலபுவன காத்தாவாகிய நீயென்னைக்கண்பாராவிடி லிவ் வேழை யுய்யுமவா றெவ்விதமென்பதற் குதாரணம்.

தாயுமானவ ரருளிச்செய்த

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொய்யிலேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்துநிலையாய்ப்
புன்மையேன்கல்லாத நெஞ்சமேய னன்மைபோத
பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன்
வினையினேனென்றென்னைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற்றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்
துய்யனே மெய்யனேயுயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங்காணாவதீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனேயெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே

வசனம்.

என்க்காட்டி மிகவயர் வுற்றகாலையில் பரமசிவம் கருணைகூர்ந்து யிலாது அன்பைப் புலப்படுத்தும் பொருட்டுக்கைலையைவிட்டெழுந்தருளினார்.

விருத்தம.

இத்தன்மைசிறுநாளிவா
திருத்தொண்டிருக்கையிலே

பத்தர்திருவடியிணைக்கீழ்
சென்றணையவவருடைய
மெய்த்தன்மையனைத்துலகோர்
தருணத்தற்குவிடையவாதாரு
சித்தமகிழ்வியவராயத
திருமலேசினறணைகின்றார்.

இராகம் இ-ட-சௌளபிபஞ்சு-அட-தாளசாப்பு.

பல்லவி.

வைரவமூர்த்திபோல் வடிவமாகி வருகிறார்

அநுபல்லவி.

கைலையக்கிரி யுறைபரமன்
காலகாலனெனுஞ்சுந்தரேசன் (வைர)

சரணம்.

அங்கமுழுதுமணிநீறுமிசைவிளங்குறப்புலி
யதளக்கச்சையுஞ்சூலமுந்தசைதருந்தம
ணங்குபூரணமாகிநிறைந்தவங்கமணிய
மெளியாமடியரைத்தேடியவந்தபராமக

மங்கைமலர்க்குழலாள்சமேதன்
மகிழ்திருச்செங்காட்டங்குடிவாழ்நாதன் (வைர.)

ஆலகாலவிடத்தைப்பருகுஞ்செவ்வாயன்-சசி
யாதவற்கநலலருளபுரிதருமாயன்
கோலமதக்கரியுரியணிந்திடுமேயன்-கொடுங்
கோதிலடியர்கள்பவமொழிக்குமுபாயன

சூலபாணியெயின்மூன்றுமெரித்தவன்
கொடியவாதமழையானைத்தரித்தவன் (வைர.)

சுத்தநிற்குணமாய் நிறைந்திடுசோதி சொலுஞ்
சுருதிமுடியதின்மீது நடமிடுசோதி
எத்தலத்தவரும் பணிசுதிசோதி வெகு
விவசைகையமன்முடியமூர்த்த விருத்திமறுதி

நாராசலனுக கருன்பதி
ர்கள் பணிகொள்பசுபதி (வைர.)

விருத்தம்.

உண்டாதவொருவேட கைபபசியுடையார்
தமைப்போலக்
கண்டானாசிறுத்தொண்ட மனோவிரோயிக்
கடிதணைந்து
தொண்டனாயகெகநாளுஞ்
சோரனிக்கு சிறுத்தொண்டர்
வண்டனுருநதாளினா
பனைகருளாரோவென்ன

வசனம்,

சச்சிதானந்த சின்மயஸ்வரூபமாகிய பரமசிவம் கருணைகூர்ந்து கயிலையைவிட்டெழுந்தருளி வைரவ வேடத்துக்குரிய சின்னங்களோடு திருச்செங்காட்டங்குடி வீதியினின்று அவணதனக்கெதிர்ப்பட்டவர்களைப்பார்த்து மிகப்பசியுடையவர்போல அப்பா இவ்வூரிற்றொண்டாகளுக் கன்னமளிக்குஞ் சிறுத்தொண்டர் மனை யெங்கணமென்று வினவியறிந்துகொளபவர்போ லநீவிரையிற்சோர்ந்த தொண்டரினை தகத்தின் றலைவாயிலி னின்று அமுதளிப்பாருளரோ வெனக்கூவுவார்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

அமுதளித்திடுவா ரிங்குளரோ நல்ல
ஆண்டியாகுமெனக்கு வேண்டியபடியே

அமு

பத்தர்க்குமேலான பத்தன் கிட்டிப்
பரவுமடியார்க்கருள் பாலிக்குமுத்தன்
எத்திசையுந்திரியும் பித்தன் யெனக்
கின்புறவன்னமளிப்போன்ப்ர சித்தன்

அமு.

உத்தரதேசமெந்நாடு கையி
லாறுதோசூலந்தலைமண்டை யோடு
நித்திரைகொளிடமுருகுகாடு இத்
தாரையறிந்தவனே யடையவதுவீடு

அமு.

தொண்டரொருவருமிங்கில்லையா மிகத்
தோனுமபசிகருதவாச சோறென்னமலையா
கண்டவாக்கென்பதி துலையா வென்போம்
காதல்கொண்டவாக் கிந்தவூரென்னகிலையா

அமு.

விருத்தம்.

வந்தனைந்துவினாவுமா
மாதவரேயாமெனவும்
சந்தனமாநங்கையாரா
முன்வந்துதான்வணங்கி
பத்தமில்சீரடியாரைத்தேடி
யவர்புறத்தனைந்தார்
யெங்கையா ருடையவரேயகத்து
ளெழுந்தருளுமென

வசனம்.

இப்படி வினவிய வைரவமூர்த்தியின் மொழியைக்கேட்டுச் சந்தனநங்கை யென்னுந் தாதி யோடிவந்து பணிந்து யெம்மை யாட்கொள்ளவந்த மணிமப தொண்டனார் அடியார்களைத் தேடும்பொருட்டே புறஞ்சென்றார் தாங்களதயைசெய்து மனைக்கு ளெழுந்தருளுமென மொழிந்தவுடனே வைரவர் கூறுவார்.

விருத்தம்.

வடவரைமுகநோக்கி
　மாதரார் தாமிருந்த
விடவகையிற்றனிபுகுதோ
　மென்றருளவது கேட்டு
விடவதல்லாபோலிருந்தாரொண்
　விளைவிளைந்தானைக்
கடவுடையதிருவெண்காட்டம்மை
　கடைத்தலையெய்தி

வசனம்

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியார் சந்தன நங்கையைப்பார்த்து ஆம்மாதே புருஷாளில்லாதவீட்டில் யாங்கள் தனித்புகோமென்று மொழிந்துசெல்பவர்போனதை யம்மங்கைகண்டு மிகத்தீவிரமாய் வெண்காட்டு நங்கையிடஞ் சென்றறிவிக்க வம்மாது வந்துபணிந்து மாதவரேயெழுந்தருளுமெனப் புகலுவார்.

ஸாவேரி-கண்ணிகள்.

மாதவத்துடையதபோதனரே நீர்
　மனைக்குள்ளெழுந்தருளும்
மாசிலாதவிடையிசனமகக்களித்த
　மணியேயெழுந்தருளும்

அடியரைத்தேடியன்பருநசென்று
　அருளேயெழுந்தருளும்
படியுள்ளோரேத்தும்பரம்பரக்கருளும்
　வையவரேயெழுந்தருளும்.

கொடியினில்வருவார்தடையிராதெங்கள்
　கோன்பேயெழுந்தருளும்
வடிமதில்லாப்பொருளைமகிழ்களித்த
　வளையேயெழுந்தருளும்

வேண்டுமவைகளன்புடனளிப்போம்
விண்ணேயெழுந்தருளும்
தொண்டனார்மகிழ்ந்தெமக்கருள்புரிந்த
தனியேயெழுந்தருளும்

விருத்தம்,

கண்ணுதலிற்காட்டாதார்
கணபதீச்சரத்தின்கண்
வண்ணமலராத்தியின்கீழிருக்கின்றோ
மற்றவர்கா
கண்ணினானாமிருந்த
பரிசுரைப்பீரென்றருளி
யண்ணலார்திருவாத்தி
யணைந்தருளியமர்ந்திருந்தார்,

வசனம்.

நெற்றிக்கண்ணை மறைத்து வைரவமூர்த்தமாய் வந்தருளிய வடி யரம்மங்கையி னன்புக்குமகிழ்ந்து ஓமாதுநல்லாய் யாம் கணபதீச் சரத்திற் றிருவாத்தியின்கணிருக்கின்றோம் உமதுபத்த ரிங்கடைந்த காலிங்ஙனுழைப்பாயாக வென்மொழிந் தெழுந்தருளித் திருவாத்தியின் கீழமர்ந்திருந்தார்.

விருத்தம்

நீரார்சடையாண்டியாரை
தேடியெங்குங்காணாது
சீரார்தவத்துசிறுத்தொண்டர்மீண்டுஞ்
செல்வமனையெய்தி
யாராவின்பமனைவியாற்கியம்பி
யழிவெய்திடவவரும்
பாராதரிக்குந்திருவேடத்தொருவரவந்த
படிபகர்ந்தார்.

* வசனம்.

கர்கைகிவ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வேத [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அருளசெய்ய [illegible].

விருத்தம்.

கீர்த்தனை-[illegible]-[illegible] [illegible] ரூபகம்.

[illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

விருத்தம்.

கீர்த்தனை-[illegible]-ம் [illegible]-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஏதோவெலினைக்கிட்டி [illegible]
வேலா தேலா [illegible] [illegible] - [illegible]
வேலாதோலா [illegible] [illegible]

விருத்தம்.

கீர்த்தனம்-[illegible]-[illegible] [illegible] தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

தாதையேதகைகளிடைப் [illegible] [illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

விடை.

கீர்த்தனை-இ-ம-தன்யாசி-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

உத்தரபூமியிற்றபடி சொலவேன்
சித்தமுண்டோ சொலாயப்பா - செப்பியபடி
சித்தமுண்டோ சொலாயப் பா

கீர்த்தனம்-இ-ப-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

வகையாகவெனக்குரையுமெந்தை பே-வழக்கப்போல
வாடகுடவாயகருமதியே சுட்டமெவ்வணமும
வாதாகீதா வேதாவருளியவெந்த னே
மாதவமே.

விடை.

கீர்த்தனம்-இ-ப-தனாசி-தாளம்-ரூபகம்,

கண்ணிகள்.

மாதமூவிருதில் மன்னுமபசுகதரி
பேதவுணனுகாளிறு வே - புதிதனே
போதவுண்றுகாளிது வே

விருத்தம்.

சாலநன்றுமுன்னியுரைத்தையோன்
ருபவியகொண்டகில்லை
ஆலறுணடாரணபருமக
கமுதாமபசுதாளிலமதெனை
யேவைவாளச்செயப்பொறுல
யாகபோமபுககயதமம் ரூக்
காலகதப்பாலரேவவருவளைவமொழிக்து
கைதொழுதார்.

வசனம்.

இப்படியனைத்துவவாறெலாமாதறாமிசுகன்றுகக்களுக்கினிய விலையாயுமுடையோர்க்கும் லடீமகயடனை மையமுக்கடிமையாகி யவுமக்கெலமாசுவெலாயுமவரையுமுறைசெயகாலவிதமனை த்துக்காபெத்புககாதவறப்பெகொண்டுநிதுமடினார்,

விருத்தம்.

யாதுமரியதில்லையினி
யீண்டவருளிச்செய்யுமென
வாதன்றனைமொழிந்தடிக்கு
நல்லசிறுவனைநாயகனை
தாதையரிபர்தாயரிருக்கயொருமிற்
றம்மின்மனமுவக்கே
யேகமின்றியனைத்தாரிபாயிட்டின்ப
தெனமொழிந்தார்.

வசனம்.

யாதுங்குறைவில்லை அருளிச்செய்யுமென்று சொல்லியமொழி யைக்கேட்டு அப்பரமேசன் [illegible] பணியோற்றசொல்லு கின்றேன் ஒருசையுக்கோபவக [illegible] களையுங்கவும் அ வயவாபருகிலைாக [illegible] தாயிருக [illegible] [illegible] சம்மதத்தினிப்பூ [illegible] னாமியாயமனபடுகயனார்

இராகம் - கபிக்கா

கண்ணிகள்.

அந்தமேதுமில்லாளைவந்தவெங்க
ளாதியேயாஞ்சோதியே
அடியனேற்கிதென்ன வருமையோவென்று
வாடினார் பணிபாடினார்.
எந்தையேயெனக்குச் சொந்தமானவன்டேன்
றேசுதியேமிகப்போற்றியே
எளியனேற்கவிடையருளுமென்னவை
ரேயினார் மேவினார்.

வசனம்.

தொண்டர்களைசவனைப்பார்த்து யெம்மையாட்கொள்ளவந்தீசா நீயேயென்றுமுறைநிலைச்சாதகரான ஒரு பிரமசாரியைப்பிடிபெண்ணையா வேலையுமெனக்குச்சோதனையாகவேயிருக்கின்றது நீவிரிமையாகவே யமைத்து வருகின்றேனென விடைகொடுமெனவுமனைவிப் பெற்றவாக யக்கடவுளைத்துதிக்கின்றனர்.

கீர்த்தனை-இ-ம்-பியாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

சம்போசிவசங்கரா - சந்திரசேகராஹரா

சரணங்கள்.

அம்புலியோர்த்தி யம்பாலத்தாநிதி
நம்பினேனீயென்று ஏற்செனைகாட்டும்பாரீதி

சம்போ

மாதவாசர மலைகள்சேர
துடைவெண்மணி விடையவா ஆபேட்டணைபதீச

சம்போ

சர்ப்பாபரண சதுர்வேதபுரா
இப்பாவினைசெய்தொருதேசபூபேற்கருண்காரணா

சம்போ

கருணையிணையா கா மு நெப்பா
கருணைசெய்யாட்கொய்யகு காலதாழ்க்காதவர்க்கு

சம்போ.

வசனம்,

தொண்டர்கள்வடிவே சோதி மனமே சம்போசங்கரா சர்வலிய நயாபர பரமேபொன் றகைாந்து திருவருட்சடையரிய யீசுத குணத்தில வந்த யயனமு மேன் நீடும்படிக் கருணைசெய்யா திருப்பது நீதியல்லவேயென்பதற்குதாரணம்.

தாயுமானவர்.

அரும்பொனே மணியேயென் னன்பே யெனன்பான
அறிவேயென் னறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யெனவென்று பாடினே
னாடினே னாடினாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி
விண்மாரியென வெண்கணீர்மாரி பெய்யவே
வேசற்றயர்ந் தேனியா
னிரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வனா னாலுமுனை
யிடைவிட்டு நின்றதுண்டோ
வென்றுநீ யன்றாளு மடிமையல்லவோ
யாதேனு மறியாவெறு
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியே சுகவாரியே.

வசனம்

· னைக்காட்டி மறுபடியும் மேதுமகளைப் பெண மண செய்விக்க
மோ வென சொல்லவோ ரவனை கூறுவார்.

லாவணி

கண்ணிகள்.

மின் - என்சொலவளோவறியேன்.

வேதமுடியிலுறை நாதா - வரம்
வேணதளிக்குமப்ரக் யாதா - நின்
பாதமூலதுஇட் டாதா - அந்தப்
பாவைமணந்தேன்போ லாகாதா

மின்.

மங்கைமணதுவச மதோ - பெற்ற
மாயைபிறந்மண னோமோ - வெண்ணம்
பங்கமதாகவே போமோ - வந்த
வைராவரோண்பதி டாமோ

மின்.

பெண்ணைவன்பிரட்டரி யேனே - பெண்ணை
பிசகுறுமோருரி யேனே - பெண்
வண்ணமுலைப்பணிநிறி யேனே - வந்த
காயத்துவனாகிலெதெரி யேனே -

மின்

தொல்லுலகோர்புக ழையா - வேந்தனை
ச்சேனைகமனமகிழ்ச் செய்யாவிதைச
சொல்லுவனோபிற கையா - புத்திச
சோபமதாலுன மூய்யா

மின்.

வசனம்.

வேதமுடிவாகு மெய்ப்பொருளே இப்பேதையின கருத்தின் படி பிழையசெய்வது நின்னருளோ யன்றேபெணவில் ஸ்ரீகளாது மனைதை யளவி பாடாதே புகசார்யமைக யானவனைககுறிய்ககால அங்கீகரிநதினைகதாலன்றி புறப்பகெதிறல மெகபக சமயவிக்கும் கோண்புமிக ருமபமே ாயவிக பணைமணைப னிளறு வக்கினி சாட்சியாய் மாகைல்ரு கூடிய பகமைய சகலைத எளறு மாரத்துணிவு கொண்டு மொழிகதால பிறபியச செலவனோவென வசசங்கொளளுகின்ற தென்பதற் குதாரணம்.

நீதிவெண்பா.

பெண்ணொருகதிபேசிற பெரும்பூமிதானிதும்
பெண்ணிருவாபேசில் விழுமலாமைமீனகள் பெண்மூவர்
பேசிலகெவருரா பேதையேபெண்பலகதான்
பேசினுலகெனைறுபோபின்.

வசனம்.

என்னும் சுருக்கைக்காட்டிப் புவனசராசரத்துக்கும் நாயகனாகிய வென்னையனே யமாநகையை டெலவிகமூ மூபயும்படிக் கருதினா செல வென்று தனமனைக்குலக்கபோது பத்தாவினவானை வெதிர்பாரகிருக்க வென்காட்டுகெனையானவா தனது காதன் அடியனை யழைத்துவராமற் றனியாகவர்தலைக்கண்டு வினவுவார்.

இ-ம்-அபரூபம்-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

நாதாபிதுவென்னகோலம் வந்த
நம்பனடியர்தனைக தொண்ணூறுஜாலம் (நாதா)
போதார்புனல்வால்சூழுக்கணபதீச்சரத்தி ற்
பொருந்துமாதிதிரேபிலே இருந்தமயவரக்கா று (நாதா)
விரைகளேடக்கொண்டே விளக்குடியார்க ம்
மெல்லமையாய் பணிந்தே ன்றையற்கொண்டுவாரா த (நாதா)
பூவிலைச்சூல்முடன பூழுக்குஞசங்கமுமேபோ தி
பூதத்திலவந்தவரை பூபமறமைழயாதவ் த (நாதா)

வசனம்.

நாதா முக்கும் பசிப்பிணியே மெ விக்கைதவேடர்பூண்டு நாது மூத்திக்கிற்கு வாகவனர யமைழத்தவராபற் றரியாய்வாக வென்னவர்னலேயென் று யிரகாப்பபிய மனைவியைநோக்கிக் கூறுவார்.

விருத்தம்.

வள்ளலாருபனேயானைநோக்கிவந்த
மாதவர்தாம
உள்ளமகிழவமுதுசெய
விசைந்தாருடிகேகோர்சிறுவனுய்க்
கொள்ளுபிராயமைந்தனை
யறுபபிறருரைபாடின்றித்தாய்
பிள்ளைபிடிக்கவந்து
பிதாவரிந்துசமைக்கப்பெறிலென்றார்

வசனம்

சிறுத்தொண்டர் தனது மனைவியாகிய வெண்காட்டு நங்கையைப்பார்த்து ஓமாதேவிகளாய ஆண்டவனருளால் நமக்குகிடைத்த வடியார்ஒரு குடிக்கொருவனாகவும் ஐந்துவயதுள்ளவனாகவும் அவயவப்பழுதின்றியிருக்கும் அப்பிள்ளையைத் தாய்பிடிக்கவுந் தகப்பனரிந்து மாக்கறிபோசன சமைத்துப்படைத்தால் உண்ணுவேனென்றுசொன்னார் எங்கேசெய்வோம் எங்குநாம் பெறுவோம் யாவரேனும் பொன்னுக்குகிசைந்து பிள்ளையைக்கொடுக்கப்போகிறார்களோ மவர்களே கொலைசெய்யச் சம்மதிப்பார்களோவென்றயருற்றிருக்குந் தொண்டரைப்பணிந்து கூறுவார்.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

வாருங்காணுமம்மானைநாதா — நமது
வசந்தனிராயப்புரியோநாதா

கைகயிலைமலையிலைவசிக்குநாதா — பொருவர்
கடைப்பிடிவேடமிட்டோமெய்யாநா

சோதிக்கவந்தீர் வெவ்வைச்சாமி — உமக்குச்
சொந்தவயற்றையார் புவி

எளியவனேயென்று நடக்காதீர் — விதைப்போர்
ஒவ்வொருதற்கடையும் கண்கலங்கி

பசித்திருப்பீரிப்போதே சாமி — விறையிற
பணிக்குப்போயாறுமெனத்தெரியாமீ

அம்மாக்கந்தாவெனச்சொல்லும் — பாலனை
யழைத்துவருவீர்கள்ளவேலையிலேயே

விருத்தம்.

காதன்மனையார்தாங்கூறக்
கணவனருகுசேர்தலினா
யேதமாலயபெற்றுப்போ
வெலவொவேளிர்போல
காதாமக்கள்கழுநாக்க
நாமமெனத்தக்கவொழிப்புதல்வன்
வோதவனைத்தயளியினி
லூடனைகொண்டுபடத்தக்கடித்தகன்றார்.

வசனம்.

தொண்டனார்மனைவியினதுமொழியைக்கேட்டுமிகவாவலோடு
சென்றவனை வேதவனைத்திருக்குமபள்ளிவையைநோக்கிவருகின்றார்.

விருத்தம்.

பள்ளியிலின்றிருப்பவன்
பரமன்செயலாலதிசயமாயும்
புவனமாபடநத்த கனியினிலே
...ன்னிக்கொட கலைவதனைத
தொருதுயுறாமேயார்முனைசெய்து
தினைகதாகமேதய பிபூசது
பன்னமேலேபய ... பாணிகவ
வனகவயமொ ... மாச்சொற்றான்.

இராகம் - [illegible] - தாளம்.

பல்லவி.

கனவிலேயெ...தாயாரைப் ...காணுதே - பாண்கண்ட
கனவிலேதாயாரைப் ...காணுதே

அநுபல்லவி.

அனவரதமுநினைந்தகல... ம
அழுகையாக்காத தருளசெய்யு மையமே

கனவி.

சரணங்கள்.

அன்புடனேதங்கைநயமழைக்கவும் - வந்து
வாவலாஸ்பனேயி னழைக்கவும்
இடைபமதாவெண்ணே யின்றெடுத்தவன்னே
யிதவுடனமஞ்சனமாட்டவுங் கண்ட

கனவி.

ஆட்டியபின்னமுதூட்டவும் - யெனக்
காணபணிகளைப் பூட்டவும்
நாட்டமுடனேனைத் தெடுத்துமடியில்
நயனைகிடத்திட நான் றுயிலக்கண்ட

கனவி.

தூங்குமெனையன்னையெடுக்கவும் - தந்தை
தோளதமுடன்றலைபிடிக்கவும்
பாங்குடனேவாளகொடுந்தென்கழுத்தைப்
பதறுமற்பற்றியறுத்திடவுங்கண்டே

கனவி.

விருத்தம்.

இப்படியுரைத்த மொழியதனைக்கய
னிளவலின்முகநோக்கி
அப்பனேபித்தவேளையாநவின்ற
லவமதியாச்சுவேறல்ல
ஒப்பிலாப்பணிகண்டதோர்கனவை
யுண்மையென்றுன்னுவதென்றோ
தப்பிதமெனவேறுரைத்திடுங்காலிற்
றந்தையாந்தொண்டராவந்தனரே

வசனம்.

இவ்விதமச்சிறுவனாகிய சீராளன்கண்ட கனவாற்றிகைத் தெழுந்து உபாத்தியாயரிடஞ்சென்று தான்கண்ட சொற்பனத்தைச் சொல்லியபொழுதக்காலையிலையாதற்கு அப்பா சீராளா பித்தவேளையாதலால்யேதோ காற்றுவிஷயமாய்த் தோன்றுகின்றது பயப்படாதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயத்தில் தந்தையாகிய சிறுத்தொண்டர் மிகத்தீவிரமாயத்தேடிமனைத்துமவியர்வெழுமப் பள்ளியையணைந்துச் சிறுவனமுகநோக்கி வாராயசெல்வமேயென வழைக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-கனுசரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாராயெனதுசெல்வமே வளவுகசே
வாராயெனதுசெல்வமே

அநுபல்லவி

சீராருனதுவம்மான் தேசத்திருந்துவந்தே
பாராயணுன்னையோர்கால் பணிதிடவேனென்றுரைத்தான்

வாரா.

சரணங்கள்

மகவில்லிதனையேனோ பள்ளியினிற்
படிப்பதுவிந்தானோ
வகமகிழ்ந்தேயுனது வையாருக்கிற் பல்லி
யடிவணங்கியென்றாதை யழைக்கிறாரெனச் சொல்லி

வாரா

வெய்யில்மிகவுமாகுதே - விசனமேனோ
வீணபொழுதாகப்போகுதே
தையகலலானன்றாய தனதயயனுமெதிர் பார்த்து
தாசமுந்தனியாயழுதவிதிருப்பரோ வோத்து

வாரா.

வண்னப்பலாகசனையும - நீயருந்திட
வளமபெறு மாங்கனியும
பொனனிலெழுதநாமணியும் பொற்பணிகளுங்கொண்டு
போதறவாயுங்கப்புதுமைபட்டாடையுண்டு

வாரா.

வசனம்.

இவ்விதமாயிதவுவார்த்தையோடு வந்தழைக்குந் தந்தையின் மொழியைக் கேட்டு வொருவிதக்கேசறுதலை கொண்டவனாய்த் தனது உபாதநிலாயனைப்பணிந்து வெளியேனையாட்கொள்ளு மெங்கதையே யெனது தந்தையும் யானகண் சொரப்பணபோலவந்து விடடாயா தலா லானடவன் செயலெப்படியோ வறியேன்தேவரீ ரருளசெய்து விடைதரவேண்டுமென்று கூறுகின்றார்.

இராகம்-இ-ம-தி-அசாடா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அருள்செயகுவீரையரே - மனைக்கேக
அருள்செய்குவீரையரே

சரணங்கள்.

அருள்செய்குவீரே யாருமறையவரே
தெருளுடையோராகியவராய திகழுமெனைக்

அருள.

இங்கிதபாதன் வெழின்மிடைநாதனை
கனகைமணிகளன்பனிகமிக காலந்தாழ்க்கக்கூ

அருள.

அடியனைத்தாக்கியேயகமிகுளமிகுமி
படிதனையேயளிக்கும பாலகனென்னை

அருள்.

வசனம்.

இப்படி யுரைத்த மொழியதைக் கேட்ட வையர் மிக வுளக்க ளிக்கு அடா அப்பனே கோபமிவாரணியே வுனக்கு நமொதைதனை சொல்லியுமன் சிறுவனை கலக்கமெதனியவில்லையே வெனக்கூறுவார்.

இராகம்-இ-ம-ஆரோகு தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறுவனைக்கலக்கித்தெளிய வனைக்குமரான்
செயபிர தானைமோ வுனைக்குநான் - செ-

சரணங்கள்.

தகைதையக்கண்டு மைமதெளியாயம்
நயகுலமேமுமையாபினை
மயகுலமேசலின்னருமனை
யிதெம்மவொானை

சிறு.

கண்டகனைவிஜமெனவெண்ணிக்
கவலையுமறுவெனை சரம
சலகெசெந்சமாபே [illegible] ரம
ஜையயோகோரம்

[illegible]

கற்பகமேனின்கலக்காதறிக
கநிகிபபோயவாரயசக [illegible]
அருமுழுகாதெநமுறையா
கோபிலகோரா

——— [illegible] ———

[illegible]

வசனம்.

உபாத்தியாயருடைத் தலைதகர்க்கப்பட்ட சிராளன் சிந்தைதெளிந்து வந்தனை புரிந்து விடைபெற்று தந்தையை யடைந்தானாதலால் அவனுடைத்த சிறுவனை வாரிக்காழல் முதுகுபிடிப்பு வசமாய முகந்து அப்படி யென்ன தருமத்துணர்ப்பி சிந்தையோ [illegible] மயிர்ப்பு [illegible] ததுக்கொண்டு வழிபார்த்து யின்னைய வர [illegible] றை [illegible] சிவயோகி பசியாயிருப்பாரே யென் றெண்ணங்கொண்டு [illegible] செல கிற்கு தனது பத்தினியாடம் பிள்ளையை [illegible] கொடு கக மிகவாவலோ டெதிரொற்று [illegible] தோடு முகஞ்சோர்த்துக் [illegible] அடியும் குழவியினது பாதாதிகேசபரியந்தம் [illegible] து நோக்கிப்பார்த்து உடனே வெறுத்து [illegible] த் தீவரமாய் மஞ்சனமாட்டுகிறார்.

——— [illegible] ———

இராகம்-இ [illegible] தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மஞ்சனமாட்டினேனோ - மகனையவன்
மஞ்சனமாட்டினேனோ

அநுபல்லவி.

பஞ்ச பாணனை வென்ற பரசிவத்தடியார்க்கு
தஞ்சந் தஞ்சமென்றே தனையன் சீராளனுக்கு

மஞ்சன

சரணங்கள்

பந்தமனைத்து முந்தம் போக்கி பனிமதி சேர்
பசுபதி நகராகும் மெனத்தாக்கி பணிமுதலாக
கொந்தலா மாலையதை நீக்கி குஞ்சிய நனைக
கோதிருந்த தறிலக்க தாக்கி காதலமிருந்து

சந்தராஞ்சித ரஞ்சிதபாதன்
தொண்டர் தமக்கருள் தோயமதிதன்

தந்தவப் பொருளென்றவர் போல
தண்புனலோடு வரும் பனிநீரால

மஞ்சன.

வசனம்.

வெண்காட்டு நங்கையார் தனது புதல்வனாகிய சீராளனுக்கு மஞ்சனமாட்டிய பட்டுப் பீதாம்பரங்களினாற் மேபதத்தி லுறற நீலராயோட்டிச் சட்கவையோடுங் கூடிய வமுதூட்டிச் சிறுவனை மடியிலவைத்துத் தாலாட்டத்துடங்கினார்.

தாலாட்டு-இ ம்-நீலாம்புரி

கண்ணிகள்.

ஆராரோ வாரிரோ - வாரிரோ ஆராரோ
நீரார்ந்த மேனி திலகருளா லுதித்த க
சீராளா வின்றுபவுஞ் செஞ்சுடரே கண்வளரீ

பூமாதவரெவரும் - போற்றிஜயபோற்றி யென்
மாமாதிராஜகுலத்து - மாதவமேகண்வ ளரீ
மாமனுக்குமுன்பிறந்த - மன்னனுடன்போர்புரிந்துங்
காமனெரித்தோனருளுங் - கற்பகமேகண்வ ளரீ
அடியார்தமக்குமிக - வன்புடனேவமுதுக்காம்
படியாவென்மடியுறையும்-பங்கயமே கண்வளரீ

லாவணி.

கண்ணிகள்.

மாதுநல்லாள்தன் மடியிசைத்துயிலும்
மைந்தனையெடுத்தேயுலகறியா
மனையினினின்றனரே மற்றவரிட்டு
வினையினிற்சென்றனரே

மழலைமென்புதல்வன் கிண்கிணிப்பதத்தை
மடியினிலெடுக்கிக்கரமகனை
மங்கையுமிடித்தனரே வாயைமெல்ல
வங்கவரடைத்தனரே

விருத்தம்.

பதுமமென்கரத்தாலன்னைப் பாலன்வாய்மூடும்போது
மதிமிகுவனப்புற்றேறுங்கு மைந்தனுமகிழ்வாய்வந்த
வதிதியின்செயலெனறுன்னி யடர்பவமொழியவேண்டி
விதிமுதலெவருங்காணு விமலனைப்போற்றுவானே.

வசனம்.

இவ்விதந் தனது வன்னைதந்தையர்களது செய்கையைக்கண்டு சிராளன் மேல்வருங்காரியத்தை நினைத்து பவத்தை யகற்றவேண்டிக் கடவுளைப்போற்றுவான்.

இராகம் ஆபோகி — நீலாம்பரி-தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

கருணாகரனே - யருள்செய்யக்

கருணாகரனே

அநுபல்லவி.

அருணையாளா பராபரா

வருஞ்சூரியசோதியவோ ராரா (கருணை)

சரணங்கள்.

சதிரியாகி வேறிலலை டையனே
கணியாவி மேலொருமெய்யனே
வந்தியால பணிதூயனே
வேதா- குணநீதா - பாதா - பிலகாத (கருணை)

பவக்குதந்த காளபம்பட்டேன்
ய வேசுறியே யினைபுரசொட்டேன்
கலராபயெனுமசட ம் விட்டேனே
காரா-சிவபோதா-புனிதா- தயாபோதா (கருணை)

இருமூன்றுறும வினையிற ரேயு
மீகலாரீறிரண்டையுமே தேயு
மொன்றுமறி வொன்றுகியவென் றூயு
வருகலாவிழி-விகமேதுபுற-புகலாழுவிது-சதமாமோசொற்()

போற்றிவிருத்தம்.

உலகெலாமறைவல்ல வொருதனிமுதலேபோற்றி
பலாண்யசீரவேணி நிமலனேபோற்றிபோற்றி
வலம்பிரவிமோரிலாழ்கிடகாளவாயபோற்றி
ஒலைமோரருகுரவங்வவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

இவ்வாறு சுககைசதன்ய வஸ்துவாகிய சிவசயப்புகைப் போற்றிய சிறாளனெனனும் பாலன் உலகவாதனைக்குரிய ஆகாமியதனிற்

றேய்ந்தழலும் அந்தக்கரணத்தைப் போக்கிப் பன்னிரெண்டுகோற் கொண்டு வீசும் வாசியைக் கும்பித்துக் குண்டலியினருளாற் சுத்த சத்துவத்தைத்தாக்கி மதிமண்டிலத்தைக் கலந்து அசைவற்று மரக தப்பாவைபோல நின்ற மைந்தனைத் தொண்டர்களுடு மகிழ்ந்தவரா ய்க் கருவியைக்கொண்டு வதஞ்செய்யத்தொடங்கினார்.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

பத்தருங்கண்டேவாளதுகொண்டு
பரிவுடனிலகுஞ்சிரமதனை
பற்றியேவிழுத்தினரோ பாலன்கழுத்தை
யெற்றியேவறுத்தனரோ

அறுத்தவத்தலையை யமுதாக்காதென்
றண்டையினின்றதாதியையி
லளித்தவர்புகழ்ந்தனரோ வதனையவ
ளொளித்திடமகிழ்ந்தனரோ

உடலதையெடுத்தேவுரலதிற்றுவைத்து
வுறுப்புவெவ்வேறாயத் தெரிந்தவரும்
வுலக்கையோடரிந்தனரோ உறுபாண்டத்தி
லவைகளைப்புரிந்தனரோ.

அவைகளுக்குகந்த காயமோடனைத்து
மன்புடன்கூட்டியடுப்பிலிட்டே
யரிவையர்சமைத்தனரோ வடிசிலதும்
பிரியமோமடைத்தனரோ,

வசனம்.

வெண்காட்டு நங்கையர் சமையல்முதலியயாவுஞ் செய்துவைத் தபின் ஸ்நானஞ்செய்து நெற்றியினீறணிந்து கடவுளைப்போற்றுவார்.

ஜ - ம் - சாமா.

கண்ணிகள்.

பாவதாரா குமாரி மகிழும்
யாம்பாளுடனேவே-மணப்பூவே-பத்தர்கோவே
பண்ணவா - தமியோங்களுக்கருள்
விண்ணவா - விண்ணவா.
அத்திவண்ணா நின்னருட்கொடுவந்த
வதிதிமனைமபோலே-புவிமேலே-யருளாலே
அற்புதா - எளியோமுடித்தனம
பொற்பதா - பொற்பதா.
மன்னுமவிரதமீடேற்றியதற்குன்னைம்
மாவொன்செயவோம்தேடி.கொணறைகுடி-மன்றாடு
வாசனே - பவிநாயறச்செய
பீசனே - பீசனே.
ஆகமிலாமோவெனவாந்தனவனே
யருபதத்திற்சேர்ப்பாய-வினைதீர்ப்பாய்-யருள்பார்ப்பாய்
ஆதியே - அயன்மால்தனக்கெட்டாச்
சோதியே - சோதியே.

வசனம்.

இவ்விதமாய்ச்சந்திராசேகர மூர்த்தியாகிய உமாமகேசனைத்துதிசெய்து வணங்கிய வெண்காட்டுநங்கையர் தனது பததாளைத் பணிந்து கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ர்-ஆகிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்திடுவீரொன்கோவே - ஐயரிடஞ்சென்
றழைத்திடுவீரொனகோவே

சரணங்கள்

அழைத்திடுவீரொன்கோவே யாதியருளால்வந்த
வடியனாயேவிரைவிலன்பாயமுதருந்த

வழிக்கணபதீச்சர மிருபாலாதமைப்புல்லி
யெந்தாயுமதெனமை யோரிசைத்தெலவேசொல்லி

அநுபந.

பசிபோகிலை டமெழி பாரதிநகர் பாகரவைக்கு
படசமுடமேனையவர் பதிதனதயிரைப் நீக்காமு

அநுபந.

வசனம்.

தொண்டர் மக்களவினது மொழியையச் சொல்லி கணபதீச்சரத்திற்றிருவாதத்தியின்கணிருக்கும் அடியவர்களை பிரயவ ... வளித்து அருளசெய்யுமென்று கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம் கமாசு தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அடியவரே - மனைக்கருள செய்குவீரே.

அநுபல்லவி,

படியினையோர் துதிக்கும் - பரமனருளாலெங்கு

சரணங்கள்.

சித்தமதுபோல்கடமேதவ - செய்யமேவியுமையடைந்தேன்
முத்தனார்தமக்குசேத - முமிவோடு முசருத

அடி

விருத்தம்.

வந்தபுகுந்ததிருமனையின்
மனைவியாராதாயர் தவனை
முந்தவெதிர்சென்றடியவனை
முழுதுமறுசெய்தயனை

சந்தமலர்மாலைகள்மூத்தன்
ருமனோதநிறைவிசயேந்த
கந்தமலராசனங்காட்டிக்
கமழ்நீர்க்ரகமெடுத்தேந்த

இதுவுமது.

தூயசீராற்சிறுத்தொண்டர்
சோதியாதங்கழலவிளக்கி
யாயபுசிதப்புனைறங்கடலைமே
லாரதெளிந்தின்ப
பேயவிலலமெமமருங்கும்
வீசிவிளாமென்மலர்ச்சாந்தம்
யேயுநதூபதீபஙகண்மூதற
பூசனைசெயதிறைஞ்சுவார்.

வசனம்.

வைரவமூர்த்தியாகிய வடியருக்கு வெண்காட்டு நங்கையார் மிக
வன்போடமுதளிக்கின்றார்,

சவாயி.

வையகமுய்யு மடியார்தமக்கு
வமுதிடவேமிகு வாவலுடன்
மையெனவோடிப்-பரிகலந்தன்னைப்
பாவாடையிலேறறியப் பானவயரும்
வெய்யவடிசிலொடுபல் லுணவும்
விசைசாதகறியுடன் முக்கனியும
மைதயலளிக்க-விமலருஙகண்டு
தலைவனைநோக்கியே தாமருள்வார்.

வசனம்.

வெண்காட்டுநங்கையார் அடியருக்கு மிகவன்போடு பரிகலம்வி
ரிக்கி வெண்டுயின் மேலேற்றித் தூயவடிசிலும் பதார்த்தவகைகளும்
ஐயாவர்களுக்குச் சமைத்த கறியினைத்தூடு முக்கனிசர்க்கரை முதலவி

யாவும் படைத்த பின்னர் வைரவமூர்த்தியார் தொண்டரைப் பார்த்து பிள்ளைக றென்னவென்று கேழ்க்கச் சிறுத்தொண்டர் பயந்து மௌ னைதயே யெனக்கு காத்தெனக்கூறுகின்றார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏழைக்கு காத்தகறிக ளின்று
ஆக்கத்தெரிந்துங்கறியுண்ண வரா

வானமுதவமுதலைச் சரியா ர்-பின்னும்
வளைப்படங்கர்க் கடை யாக்காய்க் கறியாம்
கோழைக்கு துழுரையவை க கறியாம்-இனம்
கொத்தவரைக்காய் பொரிப்புடனாய கறியாம்

ஏழை.

வடாகவைணயின் கறியாம்-கல்லை
வழிதுமனிட்டுச் சமைத்த வருணவாக கறியாம்
செய்யநீரின்காயின கறியுடன்கல்லு
சேமையு நாமறானெல்லை கறியாம்

ஏழை.

மார்முகன்மாபிசக கறியாச்-சிறு
பருப்புமாவிலுப்பு மறைத்து செய்த கறியாம்
போமெபாப்பல் கறியாச்-அது
பொறுக்கடலைப் பருப்படல் பிசைத்து கறியாம்.

ஏழை.

வசனம்.

இப்படி தொண்டருரைத்ததைக்கேட்டு வைரவர் கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகு-தாளம்,ஆதி.

பல்லவி.

தலைக்கறியெதுகாணும் யெனக்கிவிப
தலைக்கறியெதுகாணும

ஸ்ரீ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரகீர்த்தனை.

சரணங்கள்.

பணக்கறியோடும் படைத்திடா ததேனு
பாலைவொளித்துவைத்த பணபது சீதாதேனு

தலை.

மாதைகல்பீது பல்லைகயர்க் கேது
சாலைவழிக்தவன்காண் சரிபோலிது தகாது

தலை.

ஆண்டிபவனுக் கவியாதே யென்று
வேண்டியுனாத்தலைபோ வேடிக்கை யிதென்று

தலை.

விருத்தம்.

ஈக்தநலங்கிசெ சிறுத்தொண்டர் மனையாளோடு
இசைத்தபா
சந்தனத்தாதொனுங் காதியார்
நாமந்தந்தலைவிராச்சி
வந்ததொண்டரமுதுசெயும்பொழுது
நினைக்கவருமென்றே
மூந்தவமைத்தேன் கறியமுதெனவெடுத்துக்கொடுக்க
மூகம்வந்தார்

வசனம்.

வைரவராகிய வடியர் தலைக்கறி கேட்கின்றார் ஓமாதே என்செய்வோம் பட்டும் பலனில்லாமற் போயிற்றே அமுதுக்காகாதெனத் தாதிகடல்வாதை தெரிந்துவிடச் சொன்னேமே யெனத் தியங்கிச் சிறுத்தொண்டரைச் சந்தனநங்கையார்பணிந்து அடியார்சாப்பிடும் போது நினைக்க வருமென்று முந்தியானதைச் சமைத்தேனென்று கொண்டுவந்து கொடுக்க மூகமலர்ச்சியோடதனைவேற்று வைரவருக்குப்படைத்தார் படைத்தபின் பக்தனை இடர்செய்வதற்கு யாதுமில்லையேயென யோசித்தவராய் அப்பா தொண்டனே யென்போலின்னொருவனை யழைபுமெனப் புகலுவார்.

சாவேரி.

கண்ணிகள்.

அப்பா இன்பமுந் தழைத்திடு ம் - வெம்போ
ரடியரொருவரின்னமழைத்திடும்
இப்பார்மிசையோத னென்னைப்பாரு மைக்கி
வேலாதெனவொன்று வெனக்குறை தனித்திட்ட

அப்பா.

சீறணிவோருடன் கூடியுண்டறு மென்று
சேடமாதவி னேடிவர னையுமே

அப்பா

தொண்டர்களில்லையெனச் சொல்லிடுவோ விந்த
சோறதையுண்பது தோஷமிக வெனக்கு

அப்பா.

ஒன்றியொருவனுமாயுண்டிடவே யெனக்
குள்ளபவமாயிது சன்னமல்லவே சொன்னேன்

அப்பா.

வசனம்.

இவ்விதமா யுரைத்த மொழியைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் அடியவரைப்பார்த்து தயாநிதி பேதையேனை வருத்திடு னென்செய்வேன் றொண்டரொருவரையுங் காணகிலேனேயென்று கூறுவார்.

சாவேரி.

கண்ணிகள்.

தொண்டனைக்காணேனே - யெந்தன்
றென்றலென்செய்வேனே

அண்டர்கள்பணி கோவே மெய்யினி
லாவணிகதிபே தேவே
தொண்டிகைசெய்தடிய வெனக்கு நீ யருளிய
வேறிலாயவாக்கை விடையரு சீதவோ

தொண்டைக்

ஆயவோ யுன்றனும் வுன்றனடி
கடிமையின்பனைக்குன்றாம
யழுமினைசயோர படிர வையாவரொயர்தம்
பாலைபெறு வாது பரிவுடனேயின்று

தொண்டைக்.

நீறணிவனைக் கண்டு
[illegible] பூண்டு
தாரணிதனி லடியார்கள் தட்டாமையாற்
றுயகோனாதன்னவே தற்பேற்கநளபுரிபம

தொண்டைர்.

இ ம்-இ காபி ராகம்-ஆதி.

பல்லவி.

ராசனே - பரிசீல - வாசனே.

அநுபல்லவி.

தேசுலாவியமின சீரதி யலையாது
சிறியேனவாகு மதெறன்றுந சொல்லாது (ராசனே)

சரணங்கள்.

ஆடம்பிகைக்கினியோ யுன்னரு ளதனாலே
யழலாரகவைகதல ரகமது போலே
பிரறால்லொழுவா வெழிற்மணி செயதும்
பேதோகாகனினி மிரைழுககிரு போதும (ராசனே)

தேவதேவேயுனது செயலிது தானோ
தெரிவுனைதானுலகிற் சொலவரி யேனோ
மூவாமுதலவனை முயங்கிடு மூர்த்தி
முன்கன்றனைலேங்கு மிலக்குதே கீர்த்தி (ராசனே)

தாயுந்தந்தையு மிலாத் தன்மையி — னேனும்
தரணியிலொருவனைக் காதலி — லேனும்
பேயும்பூதமுடனே யிருப்பது — காணும்
பெருமையாயெருதுமேல விருப்பதோர் — மாணும் (ஈசனே)

உடையதோர்தோற்கரிபுரியெனும — போர்வை
வுன்னைடுக்குகன்றோ வுனதிருச் — சேர்வை
எடுப்பதோமழுமானும புலியுடன் — பாம்பும்
யிடத்திலும்வலத்திலு மிடைவிடா — தொங்கும (ஈசனே)

தருசமென்போர்கள்மீது சாற்றிடும் — விருப்பு
சற்றேனுமிலையெனச் சாட்சியே — பொருப்பு
நெஞ்சிலுனையென்னேர மகலாத — கடுப்பு
நித்தனுனக்குமுண்டோ விரக்கமென் — சிறிப்பு (ஈசனே)

தாதனிடஞ்சம்பந்தஞ் செய்குணை — சாலி
னைதயனல்லனோ மறைசொலு — முழுகேலி
வோதரும்பிள்ளைகட்கு முனக்குமே — ஜோலி
வுனையென்றுரைப்பா ரெவருயர் — திரிசூலி (ஈசனே)

சங்கரசுயம்புவென் றடியவர — தாமும்
சதகுணனேகரும வரமலில் — வாழும்
மகாரனையன்பணியும பணிபதி — யானே
பட்சமவையாவிடிலோ — விளிசகியேனே (ஈசனே)

விருத்தம்.

உம்மைப்போலநீ திட்டாருளரோ
வுண்பிரானீரென்று
செம்மைக்கறமிற் றிருவெணகாட்
டம்மைதம்மைக்கலந்திருந்தி
வெம்மையினாசசிச்சோறதனின்
மீட்டுப்படையுமெனப்படைத்தார்
தமனுமயூட்டவேண்டியவருண்ணைப்புகலுந்
தடுத்தருளி

௫௰ - திருத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

இதுவுமது:

ஆருதிக்கனொழிந்தன்போ
(முனைஞாளவுதெரியாது
சோதுநாளூமன்பிறும்
ஐணைபசொன்னமமுடன்றய்ப்ப
மாதினைமகவுபெறநீர்நா
மையருக்கன்றலையைமுழுயுமனை
யிருமூகதுபிலலாருக
யெபர்பாதுதவானவனென்றார்]

வசனம்.

வைராக்கியமூர்த்தியாகிய வடியர் தொண்டைப்பார்த்து ...ட் தொண்டனே பிள்ளையிலாதவிட்டில் யாமை புசியோமென்ச் செ யற்கருஞ் சிறுத்தொண்டரெதத்தனை விசித்திரசொல்லியும் பின்சிந்த பிரகடகவில்லையே யெனக்கூறுவார்.

சிந்தனைப்-இ-ப்-பசடதிலக்தளப் ஏகதாளம்

பல்லவிகள்.

எத்தனைவிதகிறுமைசோதவே ரு
மெத்தனைவிதகிறுமாகோதுவேயா
னைபுகீந்தேவேரு கர்மம்

எத்தனை.

புத்திரனிலாதபெருமை பாவியோ யார்க்கு
பூற்றுதுறைத்தாலகாவென்ன கோபியோ
போகநேயமிக நீத

எத்தனை.

மன்னோவெமைப்பின்னையுதவா னையா-சிறு
கனைமலவெள்ளவுமகா னையா
வாருகோபந்திரும் சுவாமி

எத்தனை.

சித்திரகவிப்புலியூர் — சிலேடை-பேனை
தசரதனுக்குத்தவமு — கூடலை
நினைவேமோன — ஞானு
ஏதாவனே.

விருத்தம்.

ஊசியாருண்பதுவலவாதா
றுநயனுழுயமெய்காபாய
நாயனாருள் கொய்தகரி
தலைவசமுடிசெயதருள
கூாமிகமெனைமெயதாளாரு
மெண்பா விறையுமமெய்த்தருளக்
பூமென்குழலையதப்பேரம்பெ
யமைபாயப்ழகா புருமனிபாடுஆ
மித்தலைமடி-இராகம-மூகாரி அ தளம.

பல்லவி.

செய்யாளரியே - செய்யா ரிகே -சிராள செயங்
சொலவிமே - குலசசெலவி ர-வாயைய

செயய.

சரணங்கள்.

வையமுய்யுமடியார் நாமோமிவ்வணவே — விஸ்ணு
வருநதியழைக்கசொன்ன வார்த்தைகேளாத் — தென்றே
வள்ளலே மெடிகள வளளலே — வாராய்

செய்ய.

மாமாக்கிரர்களது மாவைபவிளக்க — வந்த
மாசிலதேவனை யென்வார்த்தைகேளாத் — தென்றே
மாதவா யெகைள் மாதவா — வாராய

செய்ய

விருத்தம்.

பரமன்றருளாற் பளிங்கின்
றோடிவருவான் போலவந்த
தரமிலவனைப்பிறரறிப்புதல்வனை
றனையெடுத்துத் தழுவித்தங்
காமுனவனைத்துக் கணவனுரா
யையிறகொடுப்பக் களிகூர்ந்தார்
புரமெரித்தார் திருத்தொண்டருனைப்
பெற்றேனெனும் பொலிவால்-

வசனம்.

வைரவமூர்த்தியின மொழியைக்கேட்டுக் கடவுளே யென்செய்வோம் அடியார் புசிப்பதற்கிதுவோ விட ரமெனச் சிந்தித்துத் தொண்டரும் வெண்காட்டு நங்கையும் அகத்தின் புறத்தலினுமடா அடைந்து வெகுதுயரத்துடனே யே செயமணியே சீராளா வாராயவா ராயெனற் றோலமிட்டழைக்கையில் பரமசிவத்தருளால் பளிங்கின் றோடி வருபவனைப்போல பாதசதங்கை கிண்கிணி நூபுரமுதலிய யாவுமொலிக்க வோடி வருவதைக்கண்டு தாயாகிய வெண்காட்டு நங்கை யார் வாரித்தழுவி முகத்திலிட்டு வுச்சிமோந்து கணவனிடங்கொடுக்கக் கணவனுமிய தொண்டனாசந்தோஷமடைந்து திருத்தொண்டருனைப்பெற்றேனெனு மாவலோடு வீட்டினுட்சென்று பார்க்கவில அடியரிலலாமையால அகத்தினும் புறத்தினுந்தேடி மிகவியர் கூலத்தோடிவை கூறுவரார்.

லாவணி.

கண்ணிகள.

மன்னுஞ்சிறுவனைச் சென்றழைத்திடுமென்றவர்பா
மனைக்கணவனைச்செய   வேண்டு
மாதவரேயுமது சோதனையோ   வடிமை
மனத்தைவிதழுய   வேனோ

வைரவமூர்த்தி போல வந்தவுடைய ராஜ
பானமையெனை றறியேனே
பாசக்கலக்கம்பாராவிடிலோ சகியேன்
பணைபிலாச சிறியேனே

அகத்திலும்புறத்திலும் தேடியும் காணவிலே
னையவெவ்வெய வேனே
யாவலுடனளித்த வமுதருந்தா விடுவேனோ
வகமிகனை வேனே

இலையிலிருக்கறி யனைத்துமொளித்த விக
மெவ்வனைநெதரி யேனே
மனையிலானெனைருசனாயினும கிடுவேனா
வசைதிருமெடரி யோனே

விருத்தம்.

தனிவெண்விடையே னெடுவிசும்பிற்
றலைவராயுதக்கணக்கர
முனிவரமரர் விஞ்சையர்கள்
முதலாயுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
விளியகறியுந் திருவுருவ
மனைமைத்தாராகாணவெழுந்தருளிப்
பணிவெண்டிக்கணை முழுதுவகைப்ப
பார்த்தருளை நோக்கவிதந்தார்.

இ-ம்-உசேனி-தாளம-ரூபகம்

கண்ணிகள்

சங்கிராஜூடாகரசயசரமேனா யானோ-ஓ-மகோரறார
சந்தசசீதானந்த மாகிய தற்பரனே
கந்தமலகருழலான மகிழுகணனேயா [illegible] ஜூமகோராஹார
காதலுறுமடியார்க்கருள புணணியனே

மன்னுமழைவிடையேறிய வாலனே-ஓமரேசுரா
மன்றேறியன்னை யறிபாமானவனே
அம்பாசகமலத்துறை யறாபுதனே-ஓமரேசுரா
ஆடலந்தடியென்றே இமையோர்பதனே
செப்பற்கருஞ்சிவபுர மெத்தவனே-ஓமரேசுரா
செஞ்சடைதனில்கொன்றை திங்களணிந்தவனே
பன்னற்கருமபொருளாகும பராபரனே-ஓமரேசுரா
பங்கயருபர்தம் பணியுகவிருபாகரனே

கீர்த்தனை-இ-ம்-அமீர்கலியாணி-ராகம்-மிசுரம்.

பல்லவி

சர்வஜீவதயாபரா-சம்போசங்கரா

அநுபல்லவி

நிர்மலாகரணம்-நீயே சரணம்
நாடியேயடிமை - கொண்டவா சரணம்

சர்வ.

சரணங்கள்.

தமியேனைக்காத்தருள-தருணமிது கல்ல
தாண்டவபுரியுறை-தாயகா புவனா

சர்வ

அடியார்க்கிரங்கு-தறிவன்றோ நிர்மேயன்
ஆருக்கேதேடரிய - வத்தனோ யயயம

சர்வ

மடியுமிளாவெருக்-பாவும புகினே
பாபியேனைக்கா-பாராவிது சகியேன்

சர்வ

வசனம்.

இவ்விதமாய் சிறுத்தொண்டர் ஆராயவிதியில்கிர்த சங்கிரசடா தாலோதகிலை மற்றுமுள்ள விருஷீஸ்வரர் முனிஸ்வரர்கள் க ரு

[illegible] தேவர்களினை [illegible] வெண்காடு [illegible] [illegible] பதினைத்தில் [illegible] திருவா [illegible] [illegible]

மங்களம்

[illegible]

[illegible]

[illegible] மங்களம்

[illegible]

[illegible] மங்களம்

[illegible]

[illegible] மங்களம்

[illegible] மங்களம்

[illegible]

[illegible] மங்களம்

அண்டாமுழுவுலகினி லுண்டாகில்போலொருவ
னுண்டாயவைகத்தே மங்களம
கண்டாசவியபாவிட முண்டான்மகிழ்ந்தசிறுத்
தொண்டாபவைகத்தே மங்களம

மாமாத்.

மத்தாமூவர்புகழுஞ் சித்தாவரிய மோன
சித்தாபவைகத்தே மங்களம
பக்தனருக்கருணைநித்தநிதியும் ப்ர
சித்தாபவைகத்தே மங்களம்

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரகீர்த்தனை.

முற்றும்

முற்றுப்பெற்றது.

